

DESPRE ASCULTARE ȘI ADVERSITĂȚI

Pastor, Daniel Popa

Pe când eram împreună cu familia pe litoral, am văzut mulți copii și tineri înălțând zmeul în briza generoasă a mării. Câteodată lipsa de îndemânare a unuia făcea ca zmeul să se năpustească în picaj spre terenul de volei sau de fotbal pe unde ne desfășuram noi activitățile, așa că trebuia să fim tot timpul atenți la aceste surprize venite de sus. Totuși eram avertizați de coada fluturândă și de strigătele mănuiitorului de zmeu, și ne feream în ultima clipă de obiectul zburător scăpat de sub control. Însă erau și unii care deveniseră experți în mănuirea sforilor, și era o adevărată plăcere să urmărești acrobațiile aeriene pe care aceștia le executau. Înălțări rapide, viraje strânse, spirale amețitoare spre pământ, răsucire în ultima clipă și din nou înălțare. Vântul mâna zmeul cu repeziciune, însă sfoara tare și mâna sigură a expertului păstrau totul sub control.

În loc să fie smuls și purtat de vânt, zmeul se înălța împotriva vântului, dar vibrațiile sforii și zmuciturile venite de sus păreau a spune că zmeul s-ar simți mult mai bine și ar zbura mult mai sus dacă ar fi lăsat liber. În fine, unul a reușit să se “elibereze” din strânsoarea restrictivă a sforii, și să zboare nestingherit. Sosise clipa lui de glorie! Însă absența opreliștii a lăsat zmeul pradă vântului neiertător, care urgent i-a dezumflat aripile și l-a trântit fără milă pe plajă. Până să ajungă cineva la el, vântul l-a mai rostogolit de câteva ori și l-a lăsat grămadă lângă primul obstacol solid întâlnit în cale, începând cu meticulozitate să aștearnă deasupra lui un strat fin de nisip. Abia atunci când stăpânul l-a cules de pe jos, l-a curățat de nisip și a legat bine sfoara de control, zmeul a putut să se înalțe iar în bătaia brizei și să danseze jucăuș alături de cealalte obiecte zburătoare asemeni lui.

Cât de mult ne asemănăm și noi câteodată cu zmeul acesta! Dumnezeu ne-a dat un set de porunci și instrucțiuni care să reprezinte elementul de control în viața noastră, dar trăim cu impresia că dacă am reuși să rupem aceste legături și să ne eliberăm de ele, am putea zbura mult mai sus și realiza lucruri mult mai mari! Am fi cu adevărat „zmeul zmeilor” trăind viața din plin și fără opreliști. Și totuși, cât de mult ne înșelăm dacă gândim astfel!

Cu 3500 ani în urmă, Dumnezeu vorbea prin gura lui Moise poporului ce stătea la hotarul Canaanului, pregătit să intre și să ia în stăpânire Țara Promisă. De-a lungul ultimilor 40 de ani, adeseori s-au găsit prin popor unii care să aibă idei mai bune decât Moise, care le vorbea din partea lui Dumnezeu, și au plătit prețul răzvrătirii lor. Cum spunea cineva, „oasele lor au albit pustia” în tot acest răstimp. Dar acum se ridicase o generație nouă, gata să asculte și să primească binecuvântarea. Acestor oameni care stăteau în fața unui drum necunoscut, Moise le spune, „Să știi dar în ziua aceasta, și pune-ți în inimă că numai Domnul este Dumnezeu, sus în cer și jos pe pământ, și că nu este alt Dumnezeu afară de El. Păzește dar legile și poruncile Lui, pe care ți le dau azi, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine, și să ai multe zile în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, pe vecie.”

Totul începe cu Dumnezeu: El este Cel care a creat cerurile și pământul, El l-a ales pe Noe pentru a salva omul și animalele de la distrugere totală prin potop, El l-a chemat pe Avraam din Haldeia și l-a binecuvântat, El a păstrat familia lui Iacov în viață ridicând pe Iosif la mare

rang în țara Egiptului, El Și-a scos poporul cu mână tare și braț întins din robia egipteană, și tot El Se pregătea să izgonească popoare mai mari și mai puternice din calea evreilor pentru a le da în stăpânire Țara Promisă. Orice ascultare față de Dumnezeu trebuie să pornească de la convingerea supremă că El este stăpânul de drept și de fapt al Universului, și că orice om va da socoteală înaintea Creatorului. Însă în aceeași ordine de idei, trebuie înțeles că El binecuvintează pe cei ce ascultă de El, împlinind poruncile Lui.

Departate de a fi o povară, poruncile lui Dumnezeu ne asigură un trai fericit – chiar dacă nu îmbelșugat – în care putem să atingem potențialul pentru care am fost creați. Doar punându-ne la inimă aceste lucruri, și împlinind cu credincioșie CuvântulSău, vom putea descoperi că aceste promisiuni nu sunt doar niște utopii sau speranțe iluzorii, ci ele se materializează zi de zi în viața credinciosului.

Stăm la începutul unui an nou, fără a ști ce ne rezervă acesta. Dar Îl cunoaștem pe Cel ce ține în mâna Sa puternică destinele Universului, și asta este cea mai mare asigurare pe care o poți avea. Atunci când băncile și companiile de asigurări se clatină, când guvernele se văd în imposibilitatea de a împlini promisiunile făcute cetățenilor, când marile puteri economice ale lumii își dovedesc fragilitatea, este reconfortant să ai de partea ta pe Stăpânul Universului, care îți garantează că Se va îngriji de tine. Chiar dacă viața de credință înseamnă anumite restricții și îngrădiri, chiar dacă Dumnezeu îngăduie ca vântul încercării să sufle și peste viața ta, acestea sunt elemente proiectate de El pentru a te ajuta să păstrezi controlul, o perspectivă adecvată asupra lucrurilor, și să învingi adversitățile prin puterea Lui.

Libertate și împlinire nu înseamnă a scăpa de orice fel de opreliști și a-ți trăi viața după cum te taie capul: astfel de condiții vor aduce la pământ chiar și pe cei mai buni dintre noi, frângându-ne zborul și așternând peste noi nisipul gros al uitării. Indiferent de părerile personale, cel mai bun lucru pentru fiecare dintre noi este să rămânem în mâna puternică a Creatorului, să facem o pasiune din împlinirea poruncilor Lui, ceea ce ne va ajuta să ne ridicăm deasupra circumstanțelor și să ieșim biruitori alături de atâția alții care și-au pus și ei nădejdea în Domnul.

Știu că ne-am dori cu toții un an liniștit, lipsit de probleme și necazuri, dar știrile sunt destul de sumbre. Ceea ce putem avea însă, este pacea lui Dumnezeu care întrece orice pricepere, care ne va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.